

GELİN, RABBE DÖNELİM

Hoşea 6:1 "Gelin, RAB'be dönelim. Bizi O parçaladı, O iyileştirecek. Bizi O yaraladı, Yaramızı O saracak.¹

Ayet bize sorunlarımız üzerinde ciddiyetle düşünmeyi ima ediyor: parçalanmışlık ve yaralanmışlık için iyileşmeye olan ihtiyacımıza dikkat çekiyor.

Sorunlu bir halka, sıkıntılı insanlara umut vaat ediyor. Bu noktada miskinliği üzerimizden atıp Tanrı ile aynı fikirde olmamız gerekiyor. Hayatımızda kötü giden şeyler için sorumluluğu üzerimize alıp "*yanlış yaptım*" dememiz gerekiyor. Tanrı'dan kaçamayacağımızı kabullenmemiz gerekiyor. Yanış yola girdiğimizde Yunus gibi balığın karnına girdiğimizi görmemiz gerekiyor. Bize sıkıntı ve zorluk getiren olaylarda insanları suçlamak yerine kendi yüreğimizle yüzleşmemiz gerekiyor. Öldüren ve yaşatan Tanrı'yı şifanın Rabbi olarak tanımamız gerekiyor.²

Tanrı'nın Krallığı ile dünyasal krallığın yollarını sıklıkla karıştırdığımız için; bencilliğimiz sebebiyle başkalarının üzülmeye, öfkelenmesine sebep olduğumuzu görmemiz gerekiyor. Ahlaki anlamda Mesih seviyesine ulaşmaktaki tembelliğimizle yüzleşmemiz gerekiyor.

Hoşeya'nın günlerinde olduğu gibi, insanlar bu gün de aynı olduğundan; bu çağrı yine bizim zamanımız için de umut vermektedir. Bu ayetlerde Tanrı, bizim durumumuza bir çağrı yapmaktadır; şifa için O'na dönmemizi istemektedir. Öyleyse içinde bulunduğumuz durumdan daha iyi bir duruma ilerleyebileceğimiz umudumuz vardır.

Hoşeya bu çağrıyı yaptığı günlerde, halkın durumunu şöyle özetlemektedir:

4:1 Ey İsraililer, dinleyin RAB'bin sözünü, Çünkü RAB'bin davası var bu ülkede yaşayanlarla; "doğruluk, merhamet, Tanrı bilgisi.

2 Lanet, yalan, adam öldürme, hırsızlık, Zina almış her şeyin yerini. Zorbalık ediyorlar, Kan üstüne kan döküyorlar.

1. ayete bakınca üç şeyin eksikliğini görmekteyiz: doğruluk olmayınca, merhametiniz de olmayacaktır; bu da Tanrı bilgisini bırakmış olmaktan kaynaklanmaktadır.

2. ayete bakınca da insanlar arası ilişkinin ne kadar kötü olduğunu görmekteyiz. Dolayısıyla "*doğruluk, merhamet, Tanrı bilgisi*" olmayan insanlar, Tanrı ile Mesih merkezli bir ilişki içinde olamayacağı için; böyle kimselerin diğer insanlarla ilişkilerinin de ışıktan olmasını düşünemeyiz.

2. ayetteki suçların listesine bakın: "*lanet, yalan, adam öldürme, hırsızlık, zina, zorbalık, kan dökme...*" İnsan "*Tanrısı Rabbi bütün yüreği ile sevemezse; insanı da kendisi gibi sevemez*" (On Emir). Dolayısı ile insanın buradaki suç listesinden ve bunların cezasından kurtulması için Tanrı'ya dönmesi gerekiyor. Tanrı'ya Dönmek de tövbe etmekle mümkün oluyor.

¹ İşaya 55:7 Kötü kişi yolunu, Fesatçı düşüncelerini bırakсын; RAB'be dönsün, merhamet bulur, Tanrımız'a dönsün, bol bol bağışlanır.

² Tesniye 32:39 "Artık anlayın ki, ben, evet ben O'yum, Benden başka tanrı yoktur! Öldüren de, yaşatan da, Yaralayan da, iyileştiren de benim. Kimse elimden kurtaramaz.

Öyleyse ülkede doğruluk olsun diye dua etmemiz gerekiyor –*ama başkalarının değişmesini beklemeden önce bizim tövbe ile Tanrı'ya dönmemiz gerekiyor*. Ülkeden Mesih'in merhamet hüküm sürsün diye dua etmemiz gerekiyor –*ama başkalarının değişmesini beklemeden önce bizim tövbe ile Tanrı'ya dönmemiz gerekiyor*. Bize Tanrı'yı tanımayı öğreten Mesih'in bilgeliği ile Adem soyuna Tanrı'dan korkmayı öğretebilelim diye dua etmemiz gerekiyor. Bütün uluslarda yenilenmiş ve değişmiş yaşamlar için ışık olabilelim diye Tanrı bilgisi ile yaşamamız gerekiyor –*ama bunu başkalarının yapmasını beklemeden önce bizim tövbe ile Tanrı'ya dönmemiz gerekiyor*. Böylece ülkede Tanrı korkusu olsun diye dua etmemiz gerekiyor, Tanrı korkusu gerçek dindardır; Tanrı korkusu pak imandandır ve Tanrı korkusu bilgeliktir.

Hoşey'a'nın çağrısına tekrar dönersek; “*gelin, Rab'be dönelim*” çağrısını duymak hem şaşırtıcı hem de üzücüdür. Şaşırtıcıdır; çünkü Tanrı'dan ayrılmış günahla yaşayanlara, günahkar kimselere bu çağrı yapılmaktadır –*insan Tanrı'dan yüz çevirse de Tanrı kendi yarattığı insandan vazgeçmemiştir*. Üzücüdür; bu çağrı Tanrı'nın öz halkına yapılmaktadır. Tanrı'nın halkı, Tanrı'yı unutmuştur; elinde Tanrı Sözü olan, Kutsal Kitap'ı tutan halk, Tanrı bilgisinden uzaktır.

Öyleyse şunu hatırlayalım: vaftiz olduğumuz için Tanrı'yı tanıdığımızı ileri süremeyiz; bir kilise üyesi olduğumuz için Tanrı bilgisine sahip olduğumuzu ileri süremeyiz; bir ayine katılmakla ya da bir dua kitabını okumakla Tanrı'ya tapındığımızı ileri süremeyiz. Hoşey'a'nın çağırıldığı halkta bunların hepsi vardı. Antlaşma halkı olduklarını biliyorlardı; tapınakta ayinlere katılıp, köşe başlarında dua ediyorlar; doğru kişilerin mezarlarını donatıyorlar; nanenin, kimyonun ondalığını bile hesaplıyorlardı. Ama Tanrı'yı tanımıyorlardı. Bir ilahiyat okulu bitirmiş bile olabilirsiniz, yürekleriniz her gün samimi tövbe ve iman ile Rab'be dönmedikçe Tanrı'yı tanıyamazsınız; bir kilisede çalışıyor olabilirsiniz; Kutsal Yazılar'ı ezberlemiş bile olabilirsiniz –*ama samimi tövbe ve iman ile Rab'be dönmedikçe Tanrı'nın halkı olamazsınız*.

Açıktır ki, Tanrı halkı, ait olduğu Tanrı'yı unutmuştur. 4:2 ayetindeki suç listesine bakınca daha iyi anlayabiliriz; Tanrı için zamanları olmadığından, yaşamlarını böyle suçlar dolduruyordu. Yaşamlar günahla lekelendikçe, Tanrı'dan uzaklaşıyorlardı. Öyleyse bir ritüeli takip etmekle paklanmış olmak arasında bir fark olmalı; vaftiz oldum diye kendine güvenmekle her gün vaftizini hatırlamak arasında bir fark olmalı...

Eğer ibadete katılmak bazı kimseler için bir formalite gibi olmuşsa, dua ve tapınma böyle kimselere ne verebilir ki? Yüreklerimiz Tanrı Sözü'ne açıksın-susasın diye dua etmeliyiz; tapınma, yaşam değiştiren bir şey olacaksa tövbe ile bizi Göklerin Egemenliğine çağırın Mesih'e dönmeliyiz.

Son olarak şunu hatırlayalım: Bu çağrı Lütufkar bir çağrıdır çünkü bu çağrı kutsal insanlara yapılmıyor – kutsallıktan uzak insanlara yapılıyor. Hangi durumda? İnsanlar günahkarken bu çağrı yapılıyor:³

Yuhanna 3:16 "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.

³ Romalılar 5:8 Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü.